

Datum van
inontvangstneming

:

02/02/2023

Zaak C-724/22

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

24 november 2022

Verwijzende rechter:

Juzgado de Primera Instancia n.º 2 de León (Spanje)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

26 juli 2022

Verzoekende partij:

Investcapital Ltd

Verwerende partij:

G. H. R.

JUZGADO DE PRIMERA INSTANCIA N. 2 DE LEÓN (rechtbank in eerste aanleg nr. 2 León, Spanje)

UNIDAD PROCESAL DE APOYO DIRECTO (eenheid rechtstreekse procedurele ondersteuning)

[OMISSIS] EXECUTIE VAN GERECHTELIJKE TITELS [OMISSIS]

Oorspronkelijke procedure: [OMISSIS] BETALINGSBEVELPROCEDURE [OMISSIS]

betreffende EEN GELDELIJKE VORDERING

EXECUTERENDE PARTIJ: INVESTCAPITAL. LTD

[OMISSIS]

GEËXECUTEERDE PARTIJ: G. H. R.

[OMISSIS] [identificatie van het gerecht, de procedure en de partijen]

BESCHIKKING TOT INDIENING VAN EEN VERZOEK OM EEN

PREJUDIËLE BESLISSING BIJ HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

Rechter: S. Martínez Cantón.

León, 26 juli 2022.

FEITEN

1. De hier aan de orde zijnde executie vloeit voort uit een betalingsbevelprocedure. Op 23 juli 2018 heeft de entiteit INVESTCAPITAL. LTD verzocht om de uitvaardiging van een betalingsbevel tegen G. H. R. voor een totaalbedrag van 5 774,84 EUR op grond van de cessie van die schuld door Servicios Financieras Carrefour EFC SA. INVESTCAPITAL. LTD heeft bij haar vordering de overeenkomst inzake een creditkaart met doorlopend krediet met de consument gevoegd, evenals een door eiseres uitgegeven schuldbewijs, waarin zij het gevorderde bedrag heeft uitgesplitst in „niet-terugbetaald kapitaal: 5 517,27 EUR, en provisies en vorderingskosten: 257,53 EUR”, zonder enig boekhoudkundig bewijs ter staving van de eenzijdige verklaring van verzoekster en zonder enige verklaring van de cedent inzake voornoemde schuld. Ook is het niet-terugbetaalde kapitaal niet onderverdeeld in contractuele posten.

2. Op 17 december 2018 hebben verzoekster, INVESTCAPITAL. LTD en verweerder, G. H. R., de gelegenheid gehad om argumenten uit te wisselen „over het mogelijke oneerlijke karakter van de bedingen inzake interesten, kosten en provisies”, waarbij verzoekster het volgende heeft verklaard: „Wij zien af van de aanvankelijk gevorderde kosten uit hoofde van provisies en buitengerechtigde vorderingen (257,53 EUR), waardoor het gevorderde uitkomt op 5 517,27 EUR, welk bedrag overeenkomt met uitsluitend het door verweerder niet terugbetaalde kapitaal, zulks in overeenstemming met hetgeen wordt verklaard in het door mijn lastgever afgegeven, bij onze oorspronkelijke vordering gevoegde schuldbewijs”, terwijl de consument geen argumenten heeft aangevoerd.

3. Nadat INVESTCAPITAL. LTD te kennen had gegeven dat zij alleen terugbetaling van het kapitaal vorderde, werd op 1 maart 2019 bij maatregel tot organisatie van de procesgang besloten tot voortzetting van de procedure, die, na andere procedurele handelingen die niet relevant zijn voor deze prejudiciële verwijzing, werd afgesloten bij beslissing van 9 juli 2019, die fungeerde als executoriale titel in het op 16 december 2021 ingediende verzoek tot executie waarin 5 517,27 EUR werd gevorderd, uit hoofde van hoofdsom, en werd een aanvang gemaakt met de executie van de gerechtelijke titel [OMISSIS].

4. De ervaring van de rechters leert dat het ontbreken van een verklaring van de cederende financiële entiteit en van een boekhoudkundig document dat de gevorderde schuld rechtvaardigt, kan leiden tot verhulling van mogelijk oneerlijke contractuele posten waar de vordering op is gestoeld, zonder overlegging van een accountantsverklaring die de gevorderde schuld financieel staft. In casu wordt in de verklaring gesproken van „niet-terugbetaald kapitaal”, dat niet

noodzakelijkerwijs overeenkomt met de hoofdsom. Om die reden bestaat het vermoeden dat voornoemd bedrag niet is uitgesplitst in de hoofdsom en andere contractuele posten die worden gestaafd door een door de cederende financiële entiteit afgegeven boekhoudkundig uittreksel. Als gevolg daarvan is de toetsing van het oneerlijke karakter van bedingen uitgevoerd zonder over alle benodigde gegevens te beschikken.

5. Partijen zijn daarom in kennis gesteld van de mogelijkheid om in dit stadium van de procedure een toetsing van het bestaan van oneerlijke bedingen uit te voeren, en om een verzoek om een prejudiciële beslissing over de verenigbaarheid van die toetsing met de Europese regeling in te dienen bij het Hof van Justitie van de Europese Unie. [INVESTCAPITAL.] LTD heeft gerepliceerd dat het voeren van verweer door de consument tijdens de betalingsbevelprocedure op geen enkele wijze onmogelijk is gemaakt en dat er reeds een toetsing van het mogelijke oneerlijke karakter van bedingen had plaatsgevonden, zodat het niet passend was om in dat stadium van de executie opnieuw een dergelijke toetsing uit te voeren, aangezien dit „de rechtstreekse schending van het beginsel van verval van recht op procedurele handelingen zou impliceren, met de bijbehorende rechtsonzekerheid tot gevolg”. Verweerder heeft gerepliceerd dat „richtlijn 93/13/EEG voorziet in maximale consumentenbescherming, waarbij geen onderscheid wordt gemaakt tussen de hoofdfase en de uitvoeringsfase voor de toepassing ervan, zodat het mogelijke bestaan van oneerlijke bedingen opnieuw moet worden getoetst, ook indien dat strijdig is met de inhoud van de nationale regeling”.

RECHTSGRONDEN

VOOR DE INDIENING VAN HET VERZOEK OM EEN PREJUDICIËLE BESLSSING

a) VERBAND MET ANDERE UITSPRAKEN

1. De onderhavige prejudiciële verwijzing houdt in zekere mate verband met het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 17 mei 2022 in zaak C-600/19, die aanhangig is gemaakt bij beschikking van de Audiencia Provincial de Zaragoza (rechter in tweede aanleg van de provincie Zaragoza, Spanje) van 17 juli 2019. Die verwijzing had betrekking op een beding inzake vervroegde opeisbaarheid dat, in het kader van een hypothecaire executieprocedure, niet was getoetst op het moment dat de executoriale titel werd afgegeven. In die prejudiciële verwijzing wenste de verwijzende rechter te vernemen of het in richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1999 neergelegde beginsel van doeltreffendheid van de regels inzake consumentenbescherming, met name het niet-bindende karakter van oneerlijke bedingen waarin artikel 6 van die richtlijn voorziet, verenigbaar is met de gevolgen van het gezag van gewijsde en verval van recht en met de bepaling van een uiterste of laatste moment van de executieprocedure waarna het niet langer mogelijk is om de eventuele oneerlijkheid van een beding aan de orde te stellen, onverminderd het feit dat de consument zijn rechten kan verdedigen in een latere declaratoire procedure. Het

verschil met de vraag die nu wordt gesteld, is dat er, anders dan in de vorenbedoelde zaak, waarin de toetsing was voorzien in dezelfde procedure, sprake is van een gerechtelijke executoriale titel, wat impliceert dat er, voor de vaststelling ervan, een eerdere procedure heeft plaatsgevonden waarin de door de wet voorgeschreven toetsing van het oneerlijke karakter van bedingen is uitgevoerd.

2. De onderhavige prejudiciële verwijzing houdt in zekere mate verband met het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van [18] februari 2016 in zaak C-49/14, die aanhangig is gemaakt bij beschikking van de Juzgado de Primera Instancia n.º 5 de Cartagena (rechtbank in eerste aanleg nr. 5 Cartagena, Spanje) van 23 januari 2014. Daarin was de situatie aan de orde dat er geen toetsing van het oneerlijke karakter van bedingen kon worden uitgevoerd omdat de Spaanse regeling daartoe geen bepaling bevatte in het kader van de betalingsbevelprocedure en die toetsing wel moest worden uitgevoerd in de executiefase, niettegenstaande het gezag van gewijsde van de uit de betalingsbevelprocedure voortvloeiende titel. Het verschil tussen deze verwijzing en bovengenoemde is dat er destijds geen toetsing van het oneerlijke karakter van bedingen mogelijk was in het kader van een betalingsbevelprocedure. Momenteel wordt wel voorzien in een dergelijke toetsing, die in het Spaanse procesrecht is opgenomen, in artikel 815, lid 4, van de wet op de burgerlijke rechtsvordering, bij wet 42/2015 van 5 oktober 2015, en die in deze procedure ambtshalve is uitgevoerd.

3. De onderhavige prejudiciële verwijzing houdt in zekere mate verband met het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 14 juni 2012 (zaak C-618/10), waarin is geoordeeld dat richtlijn 93/13/EEG van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten aldus moet worden uitgelegd dat zij zich verzet tegen een regeling van een lidstaat zoals die in het hoofdgeding, op grond waarvan een rechter die om een betalingsbevel is verzocht, zelfs indien hij daartoe over de nodige gegevens ten aanzien van het recht en van de feiten beschikt, niet ambtshalve, wanneer de consument geen verzet heeft aangetekend, in limine litis of op enig ander ogenblik in de procedure kan nagaan of een beding over moratoire interesten in een overeenkomst tussen een handelaar en een consument oneerlijk is (punt 57). Het verschil met de onderhavige verwijzing is dat de betalingsbevelprocedure op dat moment geen uitdrukkelijke regeling omvatte die, zoals de huidige, voorzag in een ambtshalve toetsing van het oneerlijke karakter van de overeenkomst met een consument met betrekking tot de contractuele posten waarop de vordering berustte.

4. De onderhavige prejudiciële verwijzing houdt in zekere mate verband met het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 19 december 2019 in zaak C-453/18, waarin werd gevraagd naar de stukken die konden worden opgevraagd ten behoeve van de toetsing van het oneerlijke karakter van bedingen in Europese betalingsbevelprocedures. Het verschil met de onderhavige verwijzing is dat in bovengenoemde verwijzing werd gevraagd om een uitlegging van verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad van

12 december 2006 tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure. Het verschil is dat in casu de verenigbaarheid van de nationale regeling met het doeltreffendheidsbeginsel in twijfel wordt getrokken omdat niet is voorzien in de mogelijkheid om dergelijke stukken te verkrijgen in het kader van de executie van een titel in een nationale betalingsbevelprocedure, en dat wordt gevraagd naar de mogelijkheid om die stukken te verkrijgen met volledige inachtneming van de verplichting om te toetsen of de overeenkomst oneerlijke bedingen bevat en consumenten naar behoren worden beschermd door het beginsel dat de consument niet gebonden is aan oneerlijke bedingen en door het beginsel van doeltreffendheid van het Unierecht.

B) TOEPASSELIJKE BEPALINGEN

B.1. Bepalingen van de Europese Unie

4. In artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie wordt bepaald:

„Het Hof van Justitie is bevoegd, bij wijze van prejudiciële beslissing, een uitspraak te doen:

a) over de uitlegging van de Verdragen,

[...].”

5. Artikel 47 van het op 12 december 2007 te Straatsburg geproclameerde Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ziet op het recht op een doeltreffende voorziening in rechte en luidt als volgt:

„Eenieder wiens door het recht van de Unie gewaarborgde rechten en vrijheden zijn geschonden, heeft recht op een doeltreffende voorziening in rechte, met inachtneming van de in dit artikel gestelde voorwaarden.

[...].”

6. Artikel 3, artikel 6 en met name artikel 7 van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten, dat luidt als volgt:

„1. De lidstaten zien erop toe dat er in het belang van de consumenten alsmede van de concurrerende verkopers, doeltreffende en geschikte middelen bestaan om een eind te maken aan het gebruik van oneerlijke bedingen in overeenkomsten tussen consumenten en verkopers.

[...].”

B.2. SPAANSE REGELING INZAKE DE EXECUTORIALE TITEL VAN DE BETALINGSBEVELPROCEDURE

7. In artikel 815, lid 4, van de Ley de Enjuiciamiento Civil (wetboek van burgerlijke strafvordering) wordt ter zake van de behandeling van de betalingsbevelprocedure bepaald:

„4. „Indien de schuldvordering is gebaseerd op een overeenkomst tussen een ondernemer of verkoper en een consument of gebruiker, stelt de Letrado de la Administración de Justicia [(griffier)], alvorens het betalingsbevel uit te vaardigen, de rechter in kennis van het bevel, zodat deze het mogelijk oneerlijke karakter van de bedingen waarop het verzoek berust of op grond waarvan het verschuldigde bedrag is vastgesteld kan beoordelen.

De rechter beoordeelt ambtshalve of enige van de bedingen die ten grondslag liggen aan het verzoek of aan de berekening van het verschuldigde bedrag als oneerlijk kan worden aangemerkt. Indien de rechter oordeelt dat een beding als zodanig kan worden aangemerkt, geeft hij de partijen vijf dagen de gelegenheid om te worden gehoord. Nadat de rechter de partijen heeft gehoord, doet hij binnen vijf dagen uitspraak bij beschikking. In deze procedure is het optreden van een advocaat of procesvertegenwoordiger niet voorgeschreven.

Indien enig contractueel beding geacht wordt oneerlijk te zijn, worden in de gegeven beschikking de gevolgen van dit oordeel bepaald, met een beslissing tot hetzij ongegrondverklaring van de vordering, hetzij voortzetting van de procedure zonder toepassing van het als oneerlijk beschouwde beding of de als oneerlijk beschouwde bedingen.

Indien het gerecht het bestaan van een oneerlijk beding niet gegrond acht, spreekt het zich aldus uit en gaat de griffier over tot de tenuitvoerlegging van het betalingsbevel tegen de schuldenaar in de zin van lid 1.

Tegen de beschikking die wordt gegeven, staat in alle gevallen direct beroep open.”

8. In artikel 816 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering, „Niet-verschijning van de schuldenaar en verlof tot executie – Interesten”, wordt bepaald:

„1. Indien de schuldenaar geen gevolg geeft aan het betalingsbevel of niet voor het gerecht verschijnt, zal de griffier bij met redenen omklede beslissing de betalingsbevelprocedure beëindigen en de schuldeiser een afschrift daarvan toezenden, zodat deze kan verzoeken om verlof tot executie. Het enkele indienen van een verzoek is daarvoor voldoende.

2. Als het verlof tot executie is verleend, wordt hier voortgang aan gegeven overeenkomstig het bepaalde voor de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen. Hoewel verzet kan worden aangetekend zoals voor dergelijke gevallen voorzien, kan noch de verzoeker van de betalingsbevelprocedure noch de geëxecuteerde schuldenaar naderhand

tijdens een gewone procedure aanspraak maken op het in de betalingsbevelprocedure geëiste bedrag of op teruggave van het met de executie verkregen bedrag.

Zodra de beschikking houdende verlov tot executie is uitgevaardigd, worden de in artikel 576 bedoelde interesten verschuldigd.”

Daarmee wordt beoogd dat de definitieve titel die aan het einde van de betalingsbevelprocedure wordt afgegeven aanleiding geeft tot een executoriale titel ten aanzien waarvan geen toetsing van de eventuele oneerlijkheid van bedingen meer is voorzien en waartegen geen verzet wegens oneerlijkheid mogelijk is. In de toelichting van wet 42/2015, waarbij artikel 816, lid 1, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering is ingevoerd, en in artikel 815, lid 4, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering, dat de ambtshalve toetsing van het oneerlijke karakter van bedingen in de betalingsbevelprocedure regelt, wordt echter uitdrukkelijk bepaald dat beslissingen inzake oneerlijke bedingen in het kader van betalingsbevelprocedures geen kracht van gewijsde verkrijgen.

9. Uiteindelijk moet de executie de weg bewandelen die wordt uiteengezet in artikel 549, „Verzoek tot executie – Inhoud”, waarin wordt bepaald:

„2. Wanneer de executoriale titel is afgegeven door de griffier, of is uitgevaardigd bij een vonnis of beslissing van de rechter die bevoegd is om kennis te nemen van de executieprocedure, kan het verzoek tot executie worden beperkt tot het verzoek om verlov tot executie, met identificatie van het vonnis of de beslissing waarvan de tenuitvoerlegging wordt beoogd.”

De wetgever heeft rechtstreekse toegang verleend tot de executie van titels die een betalingsbevelprocedure beëindigen, aangezien wordt aangenomen dat die titel, niettegenstaande het ontbreken van een declaratoire procedure, is afgegeven na een toetsing van waarborgen die de verweerder in staat stelt het bestaan van oneerlijke bedingen te doen gelden en zich om welke andere reden dan ook te verzetten tegen de schuldvordering. Wanneer de verweerder geen oneerlijkheid aanvoert, de rechter zijn ambtshalve toetsing afsluit en de verweerder niet in verzet komt, wordt de realiteit van de schuld verondersteld. Ook in deze situatie hoeven er geen aanvullende stukken te worden overgelegd.

10. De executie is rechtstreeks, zonder dat er enige toetsing wordt uitgevoerd, zoals bepaald in artikel 551, „Algemeen bevel tot executie en verlov tot executie”:

„1. Na de indiening van het verzoek tot executie en voor zover aan de processuele voorwaarden en eisen is voldaan, de executoriale titel niet lijdt aan formele gebreken en de gevraagde executoriale maatregelen in overeenstemming zijn met de aard en de inhoud van de titel, geeft de rechter een beschikking die een algemeen bevel tot executie bevat waarbij het verlov tot executie wordt verleend.”

11. Tegen de executie van die titel kan volgens artikel 556 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering alleen in de volgende gevallen verzet worden aangetekend:

Artikel 556. Verzet tegen de tenuitvoerlegging van procedurele of arbitrale beslissingen of van bemiddelingsovereenkomsten.

„1. Indien de executorialle titel een processuele of arbitrale beslissing is die een veroordeling inhoudt, of een bemiddelingsakkoord is, kan de schuldenaar binnen tien dagen na de betekening van het besluit waarbij deze uitvoerbaar is verklaard, verzet aantekenen door zich schriftelijk te beroepen op de betaling of de nakoming van de verplichting die voortvloeit uit de rechterlijke uitspraak, de arbitrale beslissing of de overeenkomst en daarvan documentair bewijs te leveren.

Ook kan hij aanvoeren dat de vordering tot tenuitvoerlegging verjaard is of dat overeenkomsten of schikkingen zijn getroffen om de tenuitvoerlegging te voorkomen, voor zover deze overeenkomsten en schikkingen zijn opgenomen in een openbare akte.

2. Het aangetekende verzet in de gevallen zoals omschreven in het voorgaande lid leidt niet tot opschorting van de tenuitvoerlegging.”

Dit artikel staat in contrast met artikel 557, lid 1, punt 7, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering, dat uitdrukkelijk voorziet in het bestaan van oneerlijke bedingen als grond voor verzet tegen executies op basis van buitengerechtelijke of arbitrale titels, en met artikel 695, lid 1, punt 4, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering, dat voorziet in een dergelijke toetsing in de bijzondere hypotheekprocedure [OMISSIS]. Daarnaast heeft wet 42/2015 een ambtshalve toetsing voorafgaand aan het verlot tot executie (artikel 552, lid 1, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering) ingevoerd voor buitengerechtelijke titels.

B.3. SPAANSE REGELING INZAKE VERVAL VAN RECHT

12. In artikel 136 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering wordt met betrekking tot het verval van recht bepaald:

„Wanneer een proceshandeling niet is verricht binnen de daarvoor gestelde termijn, vervalt het recht om de desbetreffende proceshandeling te verrichten. De griffier zal akte nemen van het verstrijken van de termijn en zal de vaststelling van passende maatregelen gelasten of de rechter op de hoogte brengen, zodat deze naar billijkheid kan oordelen.”

C. GRONDEN VAN DE PREJUDICIËLE VERWIJZING: VERVAL VAN HET RECHT OP TOETSING VAN HET ONEERLIJKE KARAKTER VAN BEDINGEN IN DE BETALINGSBEVELPROCEDURE

13. Richtlijn 93/13 vereist een ambtshalve rechterlijke toetsing van het oneerlijke karakter van bedingen in overeenkomsten met algemene voorwaarden waarbij een consument of gebruiker partij is zodra de rechter daarvan kennis krijgt, opdat die bedingen de consument niet binden (artikel 6, lid 1, van de richtlijn). Zoals ik reeds heb opgemerkt, wordt in de toelichting van wet 42/2015 uitdrukkelijk erkend dat beslissingen inzake oneerlijke bedingen in het kader van de betalingsbevelprocedure geen kracht van gewijsde verkrijgen; wel komt verval van recht om de hoek kijken. De toetsing van het oneerlijke karakter van bedingen in het kader van de betalingsbevelprocedure vindt ambtshalve en met tussenkomst van de partijen plaats vóór het geven van de beslissing die als executoriale titel fungeert.

In zijn huidige configuratie voorziet het Spaanse recht, als essentieel element van rechtszekerheid, in de onmogelijkheid om beslissingen met kracht van gewijsde te herroepen, welke status de beslissing om de betalingsbevelprocedure te beëindigen zou hebben. Het feit dat de toetsing van het oneerlijke karakter van bedingen uitdrukkelijk in de betalingsbevelprocedure is ingevoerd, maar niet in de procedure voor de executie van daarin afgegeven procesrechtelijke titels, vormt een herbevestiging dat die toetsing in de betalingsbevelprocedure op een zodanige wijze moet worden toegepast dat de titel niet kan worden herzien. Dat wil zeggen dat wordt verondersteld dat het recht op toetsing, ambtshalve of op verzoek van een partij, is vervallen overeenkomstig artikel 136 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering, welk vervaleffect ook wel „virtuele kracht van gewijsde” wordt genoemd.

14. Nadat een eerste toetsing is uitgevoerd en er een definitieve en uitvoerbare executoriale titel is verkregen, is de vraag of er, indien bij de executie van de titel het vermoeden rijst of wordt ontdekt dat een beding niet is onderworpen aan de vereiste toetsing en uitsluiting, een nieuwe toetsing moet worden uitgevoerd, en in voorkomend geval een beding dat bij een eerste toetsing niet is ontdekt of niet als oneerlijk is aangemerkt oneerlijk moet worden verklaard, dan wel of die nieuwe toetsing omwille van de rechtszekerheid moet worden uitgesloten, ook als dit afbreuk doet aan het beginsel dat de consument niet gebonden is aan oneerlijke bedingen. Dat wil zeggen of, wanneer de ambtshalve toetsing van het oneerlijke karakter van bedingen eenmaal is uitgevoerd in het kader de betalingsbevelprocedure en er een executoriale titel is verkregen, er verval van recht is ingetreden met betrekking tot iedere latere toetsing, dan wel of de rechter ambtshalve opnieuw kan of moet toetsen – waarbij hij alle daartoe benodigde stukken opvraagt – wat hij reeds heeft getoetst of wat hij niet heeft getoetst omdat de contractuele oorsprong van de gevorderde bedragen niet duidelijk was. De vraag is, kortom, of richtlijn 93/13/EEG zich verzet tegen verval van het recht op een toetsing van het oneerlijke karakter van bedingen in het kader van een executie die voortvloeit uit een betalingsbevelprocedure, waardoor de rechter die van oordeel is dat er oneerlijke bedingen zijn die eerder niet zijn ontdekt of niet oneerlijk zijn verklaard geen nieuwe toetsing kan uitvoeren.

D. GRONDEN VAN DE PREJUDICIËLE VERWIJZING – DOCUMENTEN TER STAVING VAN DE SCHULD

15. Tot slot rijst de vraag of er aanvullende documenten kunnen worden opgevraagd om een toetsing omtrent het oneerlijke karakter uit te voeren – buiten de toetsing van artikel 816 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering, en naast de documenten die zijn aangedragen bij het inleiden van de betalingsbevelprocedure en het uitvoeren van de toetsing op dat moment –, met dien verstande dat indien het niet mogelijk is om alle documenten op te vragen die voor die toetsing noodzakelijk zijn, de werking van het beginsel van doeltreffendheid van het Unierecht zou kunnen worden belemmerd.

DICTUM

Gelet op het voorgaande acht ik het noodzakelijk om het Hof van Justitie van de Europese Unie de volgende prejudiciële vragen voor te leggen:

- 1. Verzet artikel 7 van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten zich ertegen dat bij de executie van een titel die is afgegeven in het kader van een betalingsbevelprocedure waarin een toetsing van het oneerlijke karakter van bedingen is uitgevoerd, een nieuwe ambtshalve toetsing van het oneerlijke karakter van bedingen wordt uitgevoerd?**

Indien artikel 7 van richtlijn 93/13/EEG zich daar niet tegen verzet, staat dat artikel er dan aan in de weg dat van de executeur wordt verlangd dat hij alle aanvullende informatie verstrekt waarmee de oorsprong van het bedrag van de schuld kan worden gespecificeerd, waaronder de hoofdsom en in voorkomend geval rente, contractuele boetes en andere bedragen, teneinde het oneerlijke karakter van die bedingen ambtshalve te kunnen toetsen? Verzet artikel 7 van de richtlijn zich tegen een nationale regeling die niet voorziet in het opvragen van dergelijke aanvullende stukken bij de executie?

- 2. Verzet het beginsel van doeltreffendheid van het Unierecht zich tegen een nationale procesrechtelijke regeling die in de weg staat aan of niet voorziet in een tweede ambtshalve toetsing van het oneerlijke karakter van bedingen bij de executie van een titel die is afgegeven in het kader van een betalingsbevelprocedure, [indien] de rechter van oordeel is dat er sprake kan zijn van oneerlijke bedingen doordat het oneerlijke karakter in de eerdere procedure waarin die executoriale titel is afgegeven ontoereikend of onvolledig is getoetst?**

Indien het beginsel van doeltreffendheid van het Unierecht zich daartegen verzet, moet dan worden geoordeeld dat het strookt met dit beginsel dat de rechter van de executeur kan verlangen dat hij, met het oog op de toetsing van het mogelijke oneerlijke karakter van bedingen, alle nodige stukken overlegt om te kunnen bepalen welke contractuele posten ten grondslag liggen aan het bedrag van de schuld?

De behandeling van de zaak wordt geschorst hangende de uitspraak in de prejudiciële procedure.

[OMISSIS]

[OMISSIS] [procedurele slotformules en handtekening van de rechter]

[OMISSIS] [overwegingen inzake gegevensbescherming]